je gaspadi.ne | pasi.jeme podí·ni | acisė·da on_ sloŋ.kš'če | pradė·je s'rē·pt' || ó·i_ gi diēvь må.na | ti_pasidå.re gi_sů·dnь diẽnь || prå.garьs | pèklь || kat_padū·ka tő. gaspadi.ne | pamå.te kat_jæ.i ti(k)_k'åū.-l'u ė·dalьs | ka_ji_subjů.ra | ka_ji_jė·me rē·kt' || bet_ji. neži.na | kas_jei tę(p)_padå.re || nù tę_så.ka šeimí·nь | tìgę | gål' to_podī·nę pàtь pasidí.rba || tε_ků._gi me(s)_ži.nam | ků. gaspadi.ne vá.lga iš_ podī·nes || neži.nam | nemå.tam | mès iš_ víena bl'ū·da vèsь || gaspadi.ne vis'_tiẽk suprå.ta | ka_tas_bun'dinī·kьs || no_tå. kαr̃.ta | tę_ kat_pamó·ke gaspadi.ni | tę_ pamó·ke || nękadő.s podinē·lε píena nebepasili.gdava || sė·zdava | ir_kαr̃tь srē·bdava tu_på.č'u zací.rku | kep_ir_vèsь ||

zacìrka, jie srēbia visì susédę. O tai gaspadìnei tai puodỹnei pripýlė kiaũlių ẽdalo. Atẽjo gaspadìnė, pasìėmė puodỹnę, atsisédo an sleñksčio, pradéjo srẽbt. Ói gi, Diẽve màno, te pasidãrė gi sūdnà ('Paskutinio teismo') dienà. Prãgaras, peklà ('pragaras'). Kad padũko tó ('toji') gaspadìnė, pamãtė, kad jái tik kiaũlių ẽdalas, ka ji subjùro, ka ji ẽmė rẽkt. Bet jì nežìno, kas jái tep padãrė. Nù, tei sãko šeimýna: „Tigi ('taigi') gál tą puodỹnę patì pasidìrbo. Tai ką̃ gi mes žìnom, ką̃ gaspadìnė válgo iš puodỹnės. Nežìnom, nemãtom, mẽs iš víeno bliũdo visì". Gaspadìnė vis tíek suprãto, ka tas bandinỹkas. Nuo tõ kar̃to tei kad pamókė gaspadìnę, tei pamókė. Niekadõs puodynẽlė ('puodynėlėje') píeno nebepasilìkdavo. Sésdavo ir kartù srẽbdavo tą pãčią zacìrką keip ir visì.

137 (Pakrúojo) punktas
Pakrúojo r., Pakrúojis
Vyras, g. 1921 m.

1983 m. įrašė S. Tumėnas
Transkribavo A. Vidugiris
Įrašas Nr. j 644 saugomas LKI fonotekoje

må.mь idė·ję pů.se kom̃'.pe | pudi.nę tő. | i.s'pirgu. | ę_vē.l' i_medi.nь čimodå.-no | ę_så.ka | vαikẽ.lь | lē·k | kà_tęk usidí.rptom || nù ę_lē·k'o || sesæ̃.la dá._ti moki.nås ví.l'n'o | kàš'kokæ̃.m_tę | nežinò à_tę | tìkniků.mьs | a_kàs_tę vé.l'nьs' bů.-a || nù prå.ša i_tu._pi.nigu ats'ū·s't' || nu_tę_kő. | sàko | s'ū·sk | ę_jònь ka_ pl'òkь nebū·to | àš_iou | bå.sьs_iou || nu_ ę_kő. pas'k'ɔū nosip'or̃ko iou_ké.l'nьs' | má.r'š'kęnьs' šil'kẽ.nьs' || nù_ę | ę_pradė·iem' tęp_givé.n't' givé.n'(t') || šęž'deš'om̃tεs mæ̃.tεs tẽ.te mi.re | išvažæ̃uo i_karúomini | è | ę_kεp_grú·da | tiẽsę i_archá.ŋ'gelsko || čę_bů.-a š'ol.tь | tiná.i šá.ltь || apsęr̃go slő·gom | pas'k'ɔū atsęgàuo || da._ kèlьs' ròblьs' torė·jo tå.-- | tiẽ sènь karei.vę

Mamà įdéjo pùsę kum̃pio, puodỹnę tą̃ ìšspirgų ('spirgų') i vẽl į medìnį čemodãną ('lagaminą') i sãko: „Vaikẽli, lẽk, kàd tik užsidìrbtum". Nù i lėkiaũ. Sesẽlė dá te mokìnos Vìlniu ('Vilniuje'), kažkokiam̃ tei, nežinaũ, à tei teknikùmas, a kàs tei, vélnias, bùvo. Nù prãšo i tų pinigų̃ atsiųst. „Nu tei ką̃, – sakaũ, – siųsk, i jinaĩ ka plikà nebūtų". Àš jau bãsas jau. Nu i ką̃, paskiaũ nusipirkaũ jau kélnes, márškinius šilkiniùs. Nù i, i pradéjom teip gyvént, gyvént. Še-š[ias]dešimtaĩs mẽtais tẽtė mìrė. Išvažiavaũ į karúomenę. Ì, i kaip grũdo tiẽsiai į Archángelską. Čia bùvo šil̃ta, tenaĩ šálta, apsirgaũ slogõm ('sloga'). Paskiaũ atsigavaũ. Da kelìs rubliùs turéjau, tiẽ senì kareĩviai par̃nešė to spìrito. Nù i panašiaũ.

par̃'.neše to̜_spi̇̃.rita || nù_i panàš'o̜ || pra-
dḗ·i̯o̜ | tę̇p_tr'ọ̀s mæ̀tᵇs ę_tr'ọ̀z diènᵇs iš-
var̃go̜ || ę_pradḗ·jo̜ po̜_bi̇̃.š'kᵇ | va_gi-
vé.n'(t') | givé.n't' || apsižḗ.nejo̜ | puso̜ñ.tra
vαĩ.ka pasi-- | pasigami̇̃.nam | nʊ_ tę̀p |
atràdo̜ tọ̀k'o̜ neblṓ·go̜ tọ̀k'o̜ pus'mer'gḗ·lε |
nù_i | i_vαr̃.kstam dàbar po̜_šei_diẽnε ||

Pradė́jau, teip trìs metùs i trìs dienàs išvar̃gaũ. I pradė́jau po bìškį ('truputį') va gyvént, gyvént. Apsižẽnijau ('apsivedžiau'), pusañtro vaĩko pasigamìnom. Nu teĩp atradaũ tókią neblõgą tókią pusmergẽlę. Nù i, i var̃gstam dabar̃ po šiai diẽnai ('iki šios dienos').

140 (Jùrgėnų) punktas
Pāsvalio r., Pùmpėnų apyl., Gùstadalio k.
Moteris, g. 1904 m.

1977 m. įrašė D. Kazilionytė
Transkribavo A. Vidugiris
Įrašas Nr. j 516 saugomas LKI fonotekoje

nùgi kàdᵇ dår žmó·nᵇs' | kę_kàdᵇ tę̄̃'p_
i̯o̜ išęĩ.nᵇ iš_kal̃ba.s | tairá.ujes' | kíek šo̜-
và mæ̃̊.tu iž'gęvæ̃.nᵇ || a_må̃.s turė́·jem šų̊̃.-
ni | iž'givė̃.na ašt'ᵇn'ó·lękᵇ mæ̃.tu || pasæ̃.na
nabå̃.gᵇs | nèbelàbε matí·dau̯a || ir̃_ə jõ̜. |
ir_ir̃ ir̃ ló·t'_jo̜. | bú·dava | i_så̃.vu žmõ·-
gu nu_to̜l'ɔũ_i̯o̜ nèbepaží·stᵇ | ló·i̯e_i ||
nu_ir_pà-- | kαr̃.tu aciti̇̃.ka | ka_v'o̜ĩ.kᵇs
atḗ·je_gi | no̜rė́·jæ paję̃m'.t' || nù tα_isi̇̃.-
vije | nepagå̃.u̯a || nù tε_nepagå̃.va || nu_
i̯is'_i̯o̜ ir'_isębá.ilęna nabå̃.gᵇs làbε || pαs'-
k'åũ | keli̇̃. važæ̃.va | tọ̀ks gi̇̃.ręnękᵇs || nù_
i̯is užpúola | nu_i̯ìs pαršó·gdava pa(r)_
rṓ·gᵇs' int_víenu pų̊̃.sᵇ iŋ'_ki̇̃.tu pų̊̃.si || nù
tàs ir_šó·ve i_i̯ĩ. || kęp_šó·ve | nu_tę_pa-
púola | jæ̃m ko̜i̯í·ti paršó·ve || nù_tαi |
nu_ta_kαr̃.ta labė̃. | vę̄̃·l' da_kαr̃.tu pa-
púola vę̄̃·l' ne-- | tad_nemå̃.tem | kàs_i̯i.
paršó·ve || vę̄̃·l' bų̊̃.-a kó·jᵇ paršåũtᵇ || tę_
dag'åũ_i̯is tå̃. | ta_šo̜vi̇̃.ma | bαĩ.sę bijó·-
dava || gr'åũsmo̜ | gr'æ̃.us't' pradė́·da-
va | i̯ìs' i̯o̜_mi̇̃.s'li̯iᵇ | kat_šá.uda || nèbe-
žᵇnó·dava | ko̜r_lĩ·s't' || prę_bų̊̃.da.s tę_
på̃.t' bų̊̃.-a | tọ̀k(s) sklå̃.dᵇs | tę_i̯ìs tan_
skladė̃.lęn | bú·da-a | kę_ilá.idᵇ | bil'_
i̯iz_žαĩ.ba nèbemå̃.ta | tę_i̯is_tàdᵇ i_
nebebi̇̃.je || vakàrᵇ bú·dau̯a_i̯o̜ | ko̜kė̃.s'_
i̯o̜. septí·nęs' vå̃.lo̜nda.s vå̃.kara | i̯ìs'_i̯o̜
αĩ.nᵇ i̯o̜_go̜l̃'.t' || i̇̃.lendᵇ s'tí.rto̜n | ję̄ĩgo̜

Nùgi kadà dár žmónės, kei kadà teĩp jau išeĩna iš kalbõs, tairáujas ('teiraujas'), kíek šuvà mẽtų išgyvẽna. O mãs ('mes') turė́jom šùnį, išgyvẽno aštuonióleka mẽtų. Pasẽno nabãgas ('vargšas'), nebè labaĩ matýdavo. Ir̃ jaũ ir, ir̃, ir̃ lót jau, bū̃davo, i sãvą žmõgų nuo toliaũ jau nebepažį̃sta, lója i. Nu ir kar̃tą atsitìko, ka ('kad') vil̃kas atẽjo gi, norė́jo paim̃t. Nù tai iššìvijo, nepagãvo. Nù tai nepagãvo. Nù jìs jau ir įsibáilino, nabãgas, labaĩ. Paskiaũ kelỹ ('keliu') važiãvo tóks gìrinykas. Nù jis užpúolo. Nu jìs paršókdavo par ('péršokdavo per') rogès int víeną pùsę, in kìtą pùsę. Nù tàs ir šóvė į jį̃. Keip šóvė, nu, tei papúolo – jám kojýtę paršóvė ('péršovė'). Nù tai nuo to kar̃to labaĩ vẽl, da kar̃tą papúolo, vẽl tad nemãtėm, kàs jį paršóvė. Vẽl bùvo kója paršautà. Tei daugiaũ jìs tõ, to šovìmo baĩsiai bijódavo. Griaũsmą, griáust pradė́davo – jìs jau mìslija ('mano'), kad šáudo. Nebežinódavo, kur lį̃st. Pri būdõs teip pàt bùvo tóks sklãdas ('rūsys'), tei jìs tan skladẽlin, bū̃davo, kei įléidi, bil ('svarbu') jis žaĩbo nebemãto, tei jis tadà i nebebìjo. Vakarè, bū̃davo, jau kokiõs jau septýnios vãlandos vãkaro, jìs jau eĩna jau gul̃t. Į̃lenda stir̃ton. Jeĩgu jám jau tõs vakariẽnės da neatidúodi anksčiaũ, jis ir nebeateĩna. Ir̃, ir bū̃davo jau – gal jám te

